

Eleki Krónika – 1998. augusztus

Döntött a Fegyelmi Tanács

Beszámoló az 1998. augusztus 12-i rendkívüli képviselő-testületi üléséről.

Az eleki képviselő-testület rendkívüli nyílt ülésén tárgyalta a Völgyesi István ellen megindított fegyelmi eljárás vizsgálatának eredményét először Simon Mihály vizsgálóbiztos szóbeli kiegészítést tett az írásba foglalt és a képviselő-testület tagjainak megküldött véleményéhez.

A vizsgálóbiztos nyilatkozatát követően Völgyesi István adta elő védekezését, melynek során elmondta, szeretné ha a fegyelmi ügyet a Fegyelmi Tanácsá átalakult képviselő-testület még a mai napon lezárná, mivel az eljárás az otthon életébe olyan feszültségeket teremtett, amelyek az intézmény normális működését akadályozzák.

Kecskeméti János polgármester elmondta, hogy a vizsgálóbiztos két pontban megállapította a kötelezettség szegést és javasolta, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény 45.

§ (2) b./ pontjában foglalt fegyelmi büntetést szabják ki, mivel véleménye szerint a fegyelmi vétség súlyával ez a fegyelmi büntetés áll arányban.

Völgyesi István elismerte, hogy követett el hibákat, és közölte, hogy a polgármester által javasolt fegyelmi büntetés ellen nem fog fellebbezni.

A képviselő-testület ezután zárt ülésen az alábbi határozatot hozta:

A képviselő-testület a Kjt. 45.§.

(2) b./ pontjában foglalt, az előmeneteli rendszerben történő várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítása fegyelmi büntetéssel sújtja Völgyesi István igazgatót a közalkalmazotti jogviszonyból származó kötelezettségének megszegése miatt.

A fegyelmi határozat ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül kereset benyújtásának van helye a Munkaügyi Bírósághoz.

A rendkívüli képviselő-testületi ülésen arról is döntés született, hogy a dr. Kurucz Béla háziorvos nyugdíjazása miatt megüresedett orvosi körzetbe a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően pályázatot kell kiírni vállalkozó háziorvos személyére.

A képviselő-testület megválasztotta a Helyi Választási Bizottság tagjait és póttagjait is. Brandt Antalnét, Kecskeméti Mihálynét és Leiszt Györgynét a Helyi Választási Bizottság tagjává, Kerekes Gábort és Sebők Ferencnét a Helyi Választási Bizottság póttagjává megválasztották.

Hogyan látják az elmúlt 4 évet önkormányzatunk képviselői ? (3)

A kérdést taglalva sorozatunk a befejezéshez közeledik, ezúttal újabb öt képviselő választ olvashatja a kedves érdeklődő.

Völgyesi István: - Összességében vegyes kép alakult ki bennem. Egy testület összehangoltságát ma a polgármester határozhatja meg. Nos a dolgok rendben is mentek addig, amíg a polgármester urat el nem szólította a tanulás kötelezettsége, illetve a betegség. A továbbiakban körök alakultak ki a testületen belül és ez befolyásolta a

későbbi munkát. Például eldöntött tények utólagos egyeztetésére került sor, az intézmények megítélésében sem a pártatlanság elve dominált. A megszüntetett GAMESZ feladatait - külön támogatás nélkül - az intézményekre ruházták, sőt a Szociális Otthon a normatív támogatást sem kapta meg. Ami öröme adhat okot az, hogy van esély az intézmények felújítási munkálatainak befejezésére. Az ülések, bizottságok munkái nem egy esetben kívánnivalókat hagynak maguk után, javítani kell a színvonalon. A Egészségügyi és Szociális Bizottság erőn felüli munkát végez, tehermentesíteni kellene. Persze vannak eredmények: szeméttelp rekultivációja, a Városi "Reibel Mihály" Művelődési Ház és Könyvtár felújítása, útépités, gáz bekötése.

Tudni kell megkülönböztetni a lényegest a lényegtelenről. Kevés az önkormányzat saját bevételi forrása, többet kellene foglalkozni a sajátságokkal, a vállalkozói réteggel, a mezőgazdasággal, a gazdálkodókkal. A gazdakörök munkáját is hatékonyabbá lehetne tenni. Vannak még feladatok, a külterületi utak állapota tarthatatlan, a belterületen lévők portalanítását pedig a közeljövőben be kellene fejezni. A Védőnői Szolgálat is megoldásra vár.

Dióhéjban ezt tudnám mondani a bejező ciklusról, kihangsúlyozva, hogy a polgármester és az intézmények vezetői között a jó kapcsolat kialakítása elengedhetetlen.

Pelle László: - Reménykedve, de egy kis belső feszültséggel vágtam bele képviselői feladatom ellátásába. Reménykedtem, hogy az Oktatási és Kulturális Bizottság elnökeként több figyelmet szentelhetek a művelődésre, kultúrára. Elég forrást kapunk az ötletek megvalósítására, a túlfeszített önkormányzati költségvetés azonban megálljt parancsolt. Ennek ellenére a néptáncsoportok, a kulturális egyesületek működése, többé-kevésbé zökkenőmentes volt. A városi ünnepek, megemlékezések lebonyolítása sokszor pénzügyi nehézségekbe ütközött. Az iskolák működését szabályozó tervet csak részben sikerült megvalósítani. Mint Egészségügyi és Szociális Bizottság tag azt mondhatom, hogy a szociális ellátás nem volt mindig megfelelő, az elosztási rendszer zökkenőkkel küszködött.

A képviselő-testület összetétele miatt - a vállalkozók többségben vannak -, a közalkalmazottak hátrányba kerülnek. A testület munkáját jónak tartom, annak ellenére, hogy az egyes döntések politikai színezetet kaptak, a személyes befolyásoltság pedig a döntések, határozatok jogosságát kérdőjelezheti meg.

Hambarás Ferenc: - Vannak képviselők, akik szeretik a közszereplést, és vannak akik nem, nos én ez utóbbiak közé tartozom. A bizottságokban komoly háttérmunka folyik és azokból tudásom, rátermettségem szerint derekasan kiveszem a részem. Megítélésem szerint a testület megtette, amit megtehetett. A város fejlődött, lehet nem a kívánalmaknak megfelelően, de a pénztelenség itt is éreztette, érezteti bénító hatását. A városban olyan véleményeket is hallani, hogy a testület munkáját politikai színezetek határozzák meg, személy szerint én nem osztom ezeket a véleményeket.

Szabó József: - Nehéz beszélni erről a mögöttünk álló 4 évről, de az előző ciklusról, sőt a korábbiakról sem volt könnyű véleményt mondani. Természetesen a képviselő minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy a városban elviselhetőbb körülmények között, magasabb színvonalon élhessenek az emberek. Aztán a mindennapok során születnek jó és kevésbé jó döntések egyaránt. A pénz döntő szerepet játszik a határozatok megszületésében. Mi, prózaian fogalmazva, megpróbáltunk a földön maradni. A bizottsági határozatokat viszont jobban ki kellene dolgozni, és megengedhetetlen, hogy a képviselő a testületi ülés

előtt mindössze 10 perccel kapják kézhez az egyes anyagokat. Összességében mégis azt kell mondanom, hogy sikeres ciklust zárt a testület. A csatornamű fejlesztésének II. és III. üteme beindult, és ez a városfejlesztés alapját képezi.

Kalló Pál: - Négy küzdelmes év áll a hátunk mögött, a testület munkájával részben elégedett vagyok. Bizonyára követtünk el hibákat, de a térségünk általános helyzetét, és a lehetőségeket is figyelembe véve, úgy vélem, hogy komolyabb elkeseredettségre nincs okunk. Szépült, fejlődött városunk, a lakosság többsége jobb életkörülmények közé került, természetesen köszönet illeti őket a partneri kapcsolatért. Eddig az általános véleményemet tolmácsoltam, most egyebek mellett, konkrétumokkal szolgállok. Először az elért eredményekről: hosszabb távra biztosítottuk az ivóvizet, fejlesztettük a kábel Tv-t, megoldódott a szemétügy, bővítettük az úthálózatot, bevezettük a gázt, részbeni felújításra került a Városi "Reibel Mihály" Művelődési Ház és Könyvtár, megoldódott a Román Tanítási Nyelvű Általános Iskola problémája és így tovább. De már sikernek könyvelhetjük el a tény, hogy túléltek az elmúlt 4 évet. Elégedtelen vagyok viszont, hogy az idősekre több gondot kellett volna fordítani, viszonylag kevés munkahely teremtődött, nem volt eléggé átgondolt költségvetési politikánk, talán túl sok érzelmi döntés született, amelyek a későbbiekben esetleg visszaütöttek. Összegzésként a véleményem szerint a pozitív dolgok felé billen a képzeletbeli mérleg serpenyője és én optimista vagyok a jövőt illetően is.

Bernát Nándor

Két harangszó között...

Az Elekiek IV. Világtalálkozója

Dátum: 1998. július 30. péntek, helyszín: Elek Város Polgármesteri Hivatal bejárat előtti része, időpont: 15.45 perc, esemény: Az Elekiek IV. Világtalálkozója.

A Nap keményen ontja áldását, egyébként gyönyörű az idő, a várakozás feszülő vibrálása még nem tapasztalható a levegőben. Néhány perces szemlélődés után Kecskeméti János, városunk polgármestere jelenik meg.

- Minden rendben? - kérdezem az üdvözlés után.

- Igen, - kapom a választ, majd továbbsiet újabb teendői felé.

Rövid szusszanás után felgyorsulnak az események. A fogadóbizottság tagjai készülődnek, autóba szállnak, akárcsak jómagam. Ramasz István képviselő úr kocsijába telepszem és irány az Elek-Gyula határában lévő Mezőgazdasági és Ipari Középiskola és Diákotthon tangazdaságának bejárata.

Negyed öt múlt néhány perccel, a képzeletbeli városhatár túloldalán a autóbusz utasai várakoznak, a fogadóbizottság tagjai elindulnak a csoport felé, ugyanekkor egy másik autóbusz körvonala bontakozik ki. Másodperceken belül a viszonzlátás, találkozás örömteli, meghitt pillanatainak lehetünk tanúi.

Közben lassított tempóban autók haladnak el mellettünk, a vezetők, utasok érdeklődve nézik a "csoportosulást", nem tudják - de honnan is tudhatnák? -, hogy ezek az emberek "történelmet írnak", fegyver nélküli, örömteli, de kemény történelmet.

A meghittség kemény magja felengedni látszik, ki-ki járműbe száll, van aki hintóba telepszik és a sor elindul Elek központja felé. A központban nagy tömeg várja az

érkezőket, a zenés felvonulást taps kíséri, majd felhangzik a harangszó. Ugyanúgy szól és mégis másként, mint 1946 tavaszán. Igaz, akkor is, most is könnyet varázsol a szemekbe. A vendégek, köztük eleki szülöttek, újra itthon vannak: Hazaérkeztek!

A sportcsarnokban elsőként Kecskeméti János polgármester üdvözölte a vendégeket, megjelenteket. Egyebek mellett megjegyezte: - Az első világtalálkozó, 1990 óta a város sok változáson ment keresztül, egy dolog viszont változatlan maradt: továbbra is hagyományos jelleggel meg fogják tartani a világtalálkozót. Reményét fejezte ki, hogy a vendégek Eleken való tartózkodásuk idején jól fogják érezni magukat, és szép emlékként rögzítik az emlékeik tárházában.

A polgármester után Florea Nedeia a romániai Otlaka polgármestere, dr. Berndhard Vahl, Laudenbach képviselő-testület tagja, és Josef Schneider a németországi Eleker Heimatkomitee képviselőjében mondott néhány üdvözlő szót, világtalálkozási áttekintést. Ezt követően "felfrissítő" szünet következett. Este 7 órára a felújított Művelődési Ház előtt gyülekeztünk. Kecskeméti János polgármester jelképesen átvágta a szalagot, a nagyteremben pedig - egyebek mellett - a közvetveköket mondta:

- Reibel Mihály esperes kezdeményezésére 1924-ben közadakozásból hozták létre a Művelődési Házat. A létesítményben az idők folyamán számtalan emlékezetes "produkció" került színre, de sajnos az állaga is megromlott. Hosszabb időn keresztül csak sajnálkozásokat lehetett hallani: "fel kellene újítani a Művelődési Házat", de aztán nem történt semmi. Az önkormányzat 3 évvel ezelőtt "lépett", és elkezdődhetek a felújítási munkálatok. Ezidáig 13 millió forintot költöttek erre a célra, a teljes befejezésig még 5-7 millió forintra lesz szükség. Megemlíthető még, hogy a Művelődési Ház és Mozi Alapítvány folyószámlájára eddig 600 ezer forint gyűlt össze. A létesítmény akkor látja el feladatát, ha falai között újra zajlik az "élet".

A polgármester beszéde végén szimbolikusan átadta a Művelődési Házat Nádor Mária igazgatónőnek, aki megköszönte e gesztust, valamint a támogatóknak az önzetlen segítséget, egyben reményét fejezte ki, hogy a személyi és tárgyi feltételek biztosításával a "ház" funkciója megfelel az elvárásoknak.

Ezután szétgördült a függöny és előbb az Eleki Román Hagyományőrző Néptáncegyüttes, majd a Német Hagyományőrző Együttes lépett a nagyérdemű elé, melyet egy fergeteges hangvételű operettgála követett. A tapsokat követő dübörgő tapsorkánból egyértelműen kivehető volt, hogy a lakosság igényli az ilyen jellegű előadásokat.

Az esti Harruckern téri utcabál már csak ráadás volt.

Második nap

Hogy a vendégek közül ki, mikor feküdt le és ki mennyit pihent az éjszaka, teljesen bizonytalan kérdés marad, egy tény viszont: másnap, szombaton, bizonyossá vált, mert reggel 9 órakor a templomi padosrok megteltek.

A misét Dénes Zoltán újrírzi plébános celebrálta, érdekfeszítően ecsetelte a XX. század tragédiáit, fájdalmait. Mint mondta, a szörnyűségeket elkövetők még időt sem adtak, hagytak a fájdalom kinyilvánításának, a könnynek. Az embernek minden esetben vállalni kell az igazság keresését és annak kimondását. A szentmisét a szegedi Szent József templom ének- és zenekara tette ünnepélyesebbé, emlékezetesebbé.

A templomból az út a Harruckern térre vezetett, ahol emlékérem átadására, Elek várossá válásának 2. születésnapjára ünnepségére, a város legidősebb férfi és legfiatalabb polgárának megajándékozására került sor. Ebben az évben "Elekért" kitüntetésben ketten részesültek;

Busa László pedagógus valamint Josef Schneider a németországi Eleker-Heimatkomitee nevében vehette át az elismerést Kecskeméti János polgármestertől. A kitüntetettek a díj átvétele után egyebek mellett a következőket mondták: Busa László: - Életemben mindig is tanító szerettem volna lenni, mégpedig olyan, aki fejet hajt, de derekat soha. Tanárnak vallom magam, a pályán ez idáig 45 évet töltöttem el, és addig szeretném csinálni amíg az egészségem megengedi. Hit és szeretet nélkül senki sem lehet pedagógus, és nincs annál felemelőbb érzés, mint amikor a gyerekszemben felcsillan a tudás fénye. Szeretem az iskolát, az úgynevezett nehéz osztályokat, mert az esetleges problémákat meg kell tudni oldani, és nem elfutni azok elől. A mércét én mindig is magasra állítottam, de igyekeztem igazságos lenni. Eredményeket pedig jó családi háttér nélkül nem tudnék felmutatni. Erkölcsileg megbecsült tanárnak érzem magam, és ha újból szakmát, hivatást kellene választanom, megint csak tanár lennék.

Josef Schneider hangsúlyozta, hogy az elűzötteknek Elek még mindig a hazát jelenti. Majd kitért a 270 évvel ezelőtt ide telepített ősök "szerepvállalására" megemlítve, hogy ezen a vidéken abban az időben megműveletlen, parlag jellegű föld volt, és csakis az itt élő és dolgozó emberek szorgalmának köszönhető, hogy ezek a területek termőfölddé minősültek, életet adnak, a vidéket pedig "lakhatóvá" tették. Arra kérte a lakosságot, hogy őrizzék meg ezeket az értékeket.

Elek várossá nyilvánításának 2. évfordulója kapcsán Kecskeméti János polgármester felszólalása elején kérdést tett fel:

- Milyen mérleg várható a két év során?

- A várossá válás magának az életnek, illetve a köztársasági elnök megelölegezett bizalmának az eredménye. Kétségtelen, vannak még megoldásra váró feladatok, de a város jó úton halad, hogy ezeket megoldja. Büszkének kellene lennünk erre az elismerésre az itt élő és a külföldön élő elekieknek egyaránt, mert ez a miénk. Ha valaki a közös cél érdekében minden tőle telhetőt megtett, akkor nincs miért szégyenkeznie, a képviselő-testület megtett amit megtehetett. Az elmúlt időszakban 40 millió forintot költöttek felújításra, fejlesztésre.

Vannak még feladatok, de tenni akarás is.

A város legidősebb férfi polgára a 95 éves Braun Ferenc, valamint a legfiatalabb, az ez év július 25-én született Szegedi Szonja alkalmi ajándékban részesült.

Ezt követően Ecker József lépett a mikrofonhoz, aki örömét fejezte ki, hogy ma már Magyarországon az emberek, a kisebbségek is, a demokrácia szabályai szerint élhetnek, beszélhetik és ápolhatják anyanyelvüket, kultúrájukat, hagyományaikat. Az Elekről elszármazottak, bárhová is kerülnek a nagyvilágba, igyekeztek megfelelni a kívánt társadalmi normáknak, és úttörők voltak, de egy bizonyos értelemben az itthon maradottak is úttörő feladatokat láttak el, hiszen csakis így tudták megőrizni azonosságtudatukat. Egy dolgot valamennyien megtanultak: csakis a béke és az emberi magatartás jelentheti az emberiség alapkövét. Isten óvja azokat, akik a békéért és az emberek egymás közötti barátság megteremtéséért küzdenek!

Ecker József Németország és Egyesült Európa zászlaját adományozta Kecskeméti János polgármesternek, aki megköszönte a szimbolikus ajándékokat.

Az időközben "elővarázsolt" hatalmas születésnap tortából egy szeletet, valamint egy pohár sört fogyaszthatott minden "születésnap" jelenlevő.

A könyvtárban Nádor Mária intézményvezető elmondta, hogy négy művészt a

magyarbánhegyesi Farkasné Imre Évát, Farkas Lászlót, a kétegyházi Csobánné Seres Franciskát és az eleki Wittmann Györgyöt kérték fel a kiállításon való részvételre.

Kerekes Gáborné igazgatónő megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy az embernek egy élete van és ezért nagy dolgokat érdemes tenni. A művészet a gondolatok, érzelmek, a lélek, megtestesítőjének az eszközei, megbékélésre ösztönöznek.

Az egy hétig látható kiállítás alkotói valamennyien autodidakták.

A plébánián Korompai Balázs debreceni múzeológus megnyitóbeszédében egyebek mellett elmondta, hogy Dénes Zoltán újírázi plébános, néprajzkutató gyűjteményét vallási, az egyházi élet, a búcsújáráshoz kapcsolódó tárgyak képezik. Azért kezdte el őket gyűjteni, mert az idősek birtokában voltak, és azok kihaltak, a fiatalabb nemzedéknek pedig semmit sem jelentettek. A kiállított tárgyak többsége a máriaradnai búcsújáró helyhez kötődik.

Rostás Sándor missziós atya 4 évet Argentínában a guarani indiánok között töltött, a kiállított tárgyak a népcsoport kultúrájának egy keresztmetszetét képezik.

A harmadik kiállító Schriffert Mihály gyulai fafaragó népi iparművész.

S késő délután szín- és hangfoltját a római katolikus templomban Aradi Zsolt, eleki orgonaművész, valamint a szegedi Jerikó énekkar közös koncertje jelentette.

Este 8 órától a sportcsarnokban a hagyományos batyus sváb bált rendezték meg. A teltház közönsége jól érezte magát.

Harmadik nap

Vasárnap délelőtt 10 órakor a római katolikus a templomban német nyelvű szentmisére - amelyet Rostás Sándor missziós atya celebrált - teltek meg a padosorok. Érezkelni lehetett, valamikor komoly vallási élet volt a településen.

A szentmise után a templom falán elhelyezett emléktáblánál gyülekeztünk. Kecskeméti János polgármester bevallása szerint a két évvel ezelőtti, ugyanezen a helyen elmondott beszéde volt a "legnehezebb". A kitelepítettek személyes jelenlétében kellett megemlékező ünnepségen sem könnyű beszélni, de kell, hiszen az emberiség mind a mai napig nem okult a múlt tragédiáiból, manapság is a szülőhelyükről elűzöttek jajkiáltásaitól hangos a világ.

Strifler József az Eleki Német Kisebbségi Önkormányzat nevében hangsúlyozta, emlékezni jöttünk, azokra, akiknek élete származásuk miatt a meghurcoltatás keserűségébe torkollott. Az idő nem áll meg, gyógyítja a sebeket, és a megbocsátás az emberiség egyik legmagasztosabb gesztusa.

Josef Schneider előjáróban kiemelte, hogy a több mint 4000 elűzött ember nevében áll itt. A szörnyűség emlékképei mind a mai napig sem fakultak meg, hiszen az elűzöttek az anyagi károkon túl felbecsülhetetlen erkölcsi fájdalmakat is szenvedtek. A magyarországi rendszerváltást követően a hangsúly, a helyzet, az állapot normalizálására terelődött. Göncz Árpád köztársasági elnök bocsánatot kért a hazájukból, szülőhelyükről elűzöttektől. Az eleki önkormányzat is megkövette volt polgárait, akik megbocsátottak, de nem felejtettek. A magyar történelmi tankönyvekbe mindenképpen be kell szerkeszteni a kortárs beszámolókat, hiszen ezzel is az igazságot szolgálnák.

Lengyel Antal plébános egyebek mellett egy Szentírásban olvasható példaértékű igazságra hívta fel a figyelmet: a kövek beszélnek a múlttól.

Ezt követően Wild Klarissza a személyesen megélt, átélt borzalmakról beszélt, felhívta a megjelentek figyelmét arra, hogy összefogással a tragédiák "éle" is csorbítható.

Az emlékező ünnepség befejezéseként megkoszorúzták az emléktáblát, majd az Eleki Nyugdíjas egyesület kórusa Törzsök Attila karnagy vezetésével két műsorszámot adott elő.

A délelőtti program záróakkordjaként a vendégek és vendéglátóik kilátogattak a temetőbe. Josef Schneider elsőként arról beszélt, hogy az emlékmű 96 első világháborúban, valamint 475 második világháborúban elesett eleki áldozatról, eltűntekről tesz tanúbizonyságot. Az emlékművet óriási áldozatvállalással, munkával tudták felépíteni, majd felújítani, megmenteni. Az emberből önként szakad ki a felkiáltás, soha többé háborút, soha többé gyalázatot! A temetőben lévő Kálvária közötti sétát a hazaérkező zarándokútnak tekinti. Az áldozatkész munkájáért köszönetet kell mondani a néhai dr. Csepregi Imre plébánosnak, Ruck Györgynek és Wagenhofer Ede kanonok úrnak.

Klemm István alpolgármester Rapajkó Tibor az emlékműről is szóló tanulmányából idézve tekintette át a történeti, történelmi hátteret. A mindenkori utódnemzedék alapvető kötelessége, hogy mindenkor megóvja, ápolja és megbecsülve továbbmentse az emlékművet, a hagyatékot.

Lengyel Antal plébános a kereszténység evilági és túlvilági összefogásának fontosságáról adott hangot, majd közös imára kérte a megjelenteket.

A temetői megemlékezés befejezéseként az önkormányzat, megyei és eleki kisebbségi önkormányzat, magánszemélyek az emlékműnél elhelyezték a kegyelet koszorút.

A délután folyamán, de a háromnapos világtalálkozó kisérőrendezvények sokasága állt az érdeklődők szolgálatában, szórakoztatására. Külön-külön képtelenség lenne foglalkozni velük, de meglenni sem lehetett volna nélkülük. Ezért köszönet illeti valamennyi szervező, illetve olyan személy áldozatkész munkáját, akik nélkül nem sikerült volna a világtalálkozó úgy, ahogyan sikerült. A késő esti órákban a tűzijáték hunnyadó fényében a viszontlátás reményét véltem kiolvasni.

A Magyar Köztársaság Elnöke az önkormányzati képviselők és polgármesterek választását 1998. október 18-ára tűzte ki.

Az alábbi tájékoztatóval szeretnénk a választópolgárok segítségére lenni, hogy a választással kapcsolatos legfontosabb szabályokat megismerjék.

A választással kapcsolatosan részletes tájékoztatásért a polgármesteri hivatalhoz lehet fordulni.

Kit választunk október 18-án?

- 1./ polgármestert,
- 2./ helyi önkormányzati képviselőket,
- 3./ helyi kisebbségi önkormányzati képviselőket,
- 4./ a megyei közgyűlés tagjait.

Mit kell tudni a választók nyilvántartásáról?

Erről részletesen szoltunk a választási tájékoztató 1. számában, a jelenlegi határidők a következők:

- Névjegyzék közszemlére tétele 1998. augusztus 19-től augusztus 26-ig.
- Értesítők, ajánlószelvények kézbesítése 1998. augusztus 17-től augusztus 21-ig.

- Névjegyzékkel kapcsolatos kifogást 1998. augusztus 26-án 16.00 óráig lehet tenni.

Milyen választási bizottságok működnek az önkormányzati választásokon?

A bizottságok közül Eleken a Szavazatszámlláló Bizottságok (SZSZB) és a Helyi Választási Bizottság (HVB) működnek.

A HVB három tagját és a póttagokat a képviselő-testület az 1998. augusztus 12-i ülésén megválasztotta. A választási bizottságokba a választott tagokon kívül a településen jelöltet, illetve listát állító jelölő szervezet, illetőleg független jelölt további 1-1 tagot delegálhat 1998. október 2-án 16.00 óráig.

Mit kell tudni a jelölt ajánlásnál?

Jelöltet, illetve listát az értesítővel együtt megküldött ajánlószerelvénnyel lehet ajánlani, legkésőbb 1998. szeptember 25-én 16.00 óráig úgy, hogy a kitöltött és saját kezűleg aláírt ajánlószerelvényt a választópolgár átadja a jelölt, illetőleg a jelölő szervezet képviselője részére. Az ajánlás nem vonható vissza.

Hány érvényes ajánlás szükséges ahhoz, hogy a jelöltet nyilvántartásba vegyék?

1. A polgármesterjelölt ajánlásához a rózsaszín ajánlószerelvényt kell kitölteni. Polgármesterjelölt az lehet, akit a település választópolgárainak 3%-a (127 választópolgár) jelöltnek ajánlott.

2. A helyi képviselők ajánlásához a sárga színű ajánlószerelvényt kell kitölteni. Helyi önkormányzati képviselőjelölt az lehet, akit a település választópolgárainak legalább 1 %-a (43 választópolgár) jelöltnek ajánlott.

3. A helyi kisebbségi önkormányzati képviselők ajánlásához a szürke színű ajánlószerelvényt kell kitölteni. Helyi kisebbségi önkormányzati képviselőjelölt az lehet, akit a település választópolgárai közül legalább öten kisebbségi jelöltnek ajánlottak.

4. A megyei közgyűlés tagjainak a választása a pártok, társadalmi szervezetek által összeállított listák alapján történik. A lista ajánlásához a fehér színű ajánlószerelvényt kell kitölteni.

Hogyan kell a jelöltet bejelenteni?

Ha összegyűlt a szükséges számú ajánlószerelvénnyel - azokat a jelölt, vagy a jelölő szervezet képviselője a helyi választási irodához - a bejelentésre szolgáló kitöltött nyomtatvánnyal együtt benyújtja.

Kiszűrhető-e a kettős, vagy többes ajánlás?

A Polgármesteri Hivatal augusztus 24-étől számítógépes jelölt ajánlás ellenőrző rendszert működtet. Aki egy jelölési fajtán belül ugyanazt a jelöltet többször ajánlotta, vagy több jelöltet is ajánlott, annak valamennyi ajánlása érvénytelen.

Be kell-e jelenteni a jelölő szervezeteket?

Azt a jelölő szervezetet, amely jelöltet, vagy listát kíván állítani bírósági bejegyzésének hiteles másolatával kell bejelenteni az illetékes választási irodánál. A helyi választási irodához csak akkor kell pártbejelentőt és cégbejegyzési dokumentumot benyújtani ha a jelölő szervezet ezen az egy településen kíván jelöltet állítani. Fentiek alapján pl. parlamenti pártoktól helyben ilyen dokumentumokat nem követel a HVI.

A választópolgár részletesen az alábbi jogszabályokból tájékozódhat.

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény.

A helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 1990. évi LXIV törvény.

A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII törvény.

A 33/1998. (VII. 31) BM rendelet az 1997. évi C. tv. végrehajtásáról.

A 34/1998. (VII. 31) BM rendelet a helyi önkormányzati képviselők és polgármester 1998. október 18. napjára kitűzött választása eljárási határidőinek és határnapjainak megállapításáról.

Az Anyatej Világnapja, a Szoptatási Világhét

“A tej a szeretet első aspektusának, vagyis a törődésnek a jelképe. A legtöbb anya képes rá, hogy ”tejet” adjon.”

/Erick Fromm/

E napon megkülönböztetett tisztelettel köszöntjük mindazokat az édesanyákat a városi önkormányzat és a Védőnői Szolgálat nevében, akik gyermeküket anyatejjel táplálják.

A szoptatás a természet csodálatos adománya a gyermekét tápláló anya számára. Néhány éve még kevesebben voltak azok az anyák, akik felismerték, hogy gyermekük számára az anyatej a legideálisabb biológiai értékű és lelki táplálék is egyben.

Városunkban már egyre több édesanya szoptatja gyermekét, belátva, hogy a csecsemő számára a betegségekkel szembeni védettséget, a testi, szellemi, érzelmi kiegyensúlyozott fejlődést biztosítja az anyatej.

A védőnők primér prevenciós tevékenységének is fontos részterülete az anyatejes táplálás.

Ezúton is szeretnénk kifejezni minden édesanyának elismerésünket, akik hozzájárultak gyermekeik jó egészségi állapotának megőrzéséhez az anyaság értékrendjének kialakításához. Természetesen szükséges ehhez a családokkal való együttműködés, hogy egyre több csecsemő kaphasson anyatejet.

Schreiber Jánosnévédő

Az út sorsa eldöntött. Szent István napi megemlékezés

Augusztus 20-án, a Harruckern téren, államalapító királyunkra, Szent Istvánra emlékeztek városunk elöljárói, polgárai.

Kecskeméti János a város polgármestere felszólalásban egyebek mellett hangsúlyozta, 1944-ig Magyarországnak 62 királya, kormányzója volt, az 1500-as évektől az országot nem magyar uralkodó vezette. A Himnusz is a keserű sors szellemében született, e pesszimizmus ellenhatásként Vörösmarty Mihály költő gondolatsora említhető sorsunk a kezünkben van, mi tehetjük azt jobbá. A '90-es évektől ez különösen igaz, a két választható út közül -balkáni, európai -, a nép Európára szavazott.

Aradi Zsolt Szent István Dicső Király Megörökítéséről adott történelmi, történelmi áttekintést.

Ezt követően Lengyel Antal plébános az új kenyér láttán ekképpen fogalmazott: a kenyér Isten és az ember közös munkájának eredménye, gyümölcse. A kenyér erőt önt az ember szívébe, isteni áldás, a keresztény ember tudatosan is kéri az áldást. A plébános által megáldott új kenyeret Kecskeméti János polgármester szegte meg, azt kívánva, hogy az eleki család asztaláról se hiányozzék!

A Szent István napi megemlékező rendezvényt az Eleki Nyugdíjas Egyesület és a templomi vegyes kórus, Törzsök Attila karnagy vezetésével, valamint Elekes Krisztina, Singer Éva, Törzsök Attila és Gémes Nikolett produkciója tette színesebbé.

A Polgármesteri Hivatal a megjelenteknek pogácsával és egy pohár borral kedveskedett.

Bernát Nándor

600 éves lemaradást kellene pótolni

Ez év október közepére -helyhatósági választások- egy folyamat befejeződik és egyben egy új elkezdődik. Drágos Józsefet az Eleki Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökét egyfajta értékelésre kértük fel, az elmuló ciklusban milyen eredményeket értek el és milyen problémákkal küszködtek.

-Mindenekelőtt ki szereténém hangsúlyozni, hogy a cigány gyermekek tanulását, továbbtanulását, továbbképzését fontos szegmensnek tartjuk. A pillanatnyi kép nem sok szépet mutat, most az általános iskolából elballagó nyolcadikosok közül mindössze hárman folytatják középiskolai szinten tovább tanulmányaikat, a középiskolából pedig egy tanuló a főiskolán. A továbbtanulás akadályát én a pénztelenségben látom, 3-4 évvel ezelőtt még 10 gyermek tanult középfokú tanintézményben. A kisebbségi önkormányzat pályázott és nem csak a cigányok, hanem az arra rászorulóknak részére is. Tudni kell, hogy a cigány munkaképes lakosság mintegy 90 %-a munkanélküli, ezért a többség szociális segélyből, illetve alkalmi munkából él. A tehetséggel pedig nics baj. A tavalyi csepeli vers- és prózamondó versenyen több fiatalunk második, illetve harmadik lett, Kovács Szilviát pedig a Gandhi Gimnázium igazgatónője külön dicséretben részesítette. Az elmúlt 4 évben a kisebbségi önkormányzatunk valamennyi tagja tiszteséggel végezte a rá bízott feladatokat. Az eredményekkel kapcsolatban elmondható, hogy a településünkön az utakra több mint egymillió forintot költöttünk. Szinte a "semmiből" létrehoztunk egy játszótérrel. A gyermektáncsoportunk 10 tagját pedig a lehetőségeinkhez képest, minden évben kirándultatjuk. A köztemetkezésekből és az egyéb támogatásokból is kivettük a részünket. Minden évben megünnepeltük a mikulást. A negatívumok közül kiemelkedik, hogy még nincs közösségi házunk. Az önkormányzati testületben csak jómagam képviselem a cigányságot, a feladat pedig túl sok egy embernek. A város vezetésétől hatékonyabb segítséget várunk, elsősorban több munkahelyet. Több olyan embernek is segítenünk kellett, akik a hivatalokból eredménytelenül távoztak, az eljövöben több demokráciát várunk. Az Eleken élők tudják, hogy az itt élő cigányok dolgoznak, amíg lehetőségük volt, dolgoztak. Tisztában vagyunk azzal, még nagyon sokat kell tenni azért, hogy a cigányok sorsa jobbra forduljon, de 4 év alatt nem lehet 600 éves lemaradást bepótolni, -mondta Drágos József.

Bernát Nándor

Hírek

Köszönet a véradóknak

A közelmúltban egy 20 éves eleki lakoson, Szegeden szívműtétet hajtottak végre. A

sebészeti beavatkozás során nagyobb mennyiségű vére volt szükség. A Vöröskereszt helyi alapszervezetének felhívására 10 donor jelentkezett: Dan László, Tóth László, Nagy Róbert, Csökmei István, Balogh Zsolt, Puskás József, Szabó Vilmos, Kovács Sándor, Salát György és Rocskár János

A véradóknak ezúttal is szeretnénk megköszönni az önzetlen segítségnyújtást - mondta egyebek mellett Tóth Lászlóné a Megyei Vöröskereszt eleki alapszervezetének titkára.

Kísérletben az NGC

Az Eleki Víz- és Csatornamű Üzemeltető Kft üzemeltetésű Eleki Kábel Televízió augusztus 10-től egy hónapon keresztül az RTL2 helyett az NGC (National Geographic Channel), természeti, tudományos filmek műsorait követhetik a nézők. A filmek minden nap déli 12.00 órától másnap reggel 6.00 óráig láthatók. A pontos programot a Kábel Televízió műsorismertetéséből tudhatják meg az érdeklődők. Amennyiben a kísérlet eredménnyel jár, abban az esetben jövő év elejétől a nézők már digitális technikában, magyar szinkronhanggal kaphatják vissza a természetet.

Pályakezdők, közhasznúként

A Polgármesteri Hivatal jelenleg 50 közhasznú dolgozót foglalkoztat, közöttük öt fiatal pályakezdő van. Szerkezetileg a többség szociális és kommunális feladatokat lát el. Az önkormányzat statisztikája 204 jövedelempótlóást regisztrál. Az elmúlt év azonos időszakához képest a közhasznú dolgozók száma csökkent, míg a jövedelempótló támogatásban részesülők száma nőtt.

Bernát Nándor

Séta

Az Elekiek IV. Világtalálkozóján több olyan rendezvényen vettem részt, ahol a beszédek hallatán elszorult a torkom, de ez érthető, hiszen a hazájuktól, szülőhelyüktől megfosztott emberek fájdalma letaglózza a közöny legapróbb szikráját. Mégis egy személyes élményem örökre megmarad bennem, végérvényesen belém ivódott.

A rendezvény egyik programjaként a vendégek és vendéglátók kilátogattak a temetőbe. A Nap kegyetlenül ontotta sugarait, a hőségben minden lépés, erőfeszítés komoly próbatételnek tette ki az emberi szervezetet. Lassan lépkedtem, egyszer csak megszólított valaki, megfordultam, Josef Schneider úr volt, amint botjára támaszkodva rótta a métereiket.

- Maga is kimegy? - kérdezte.

- Igen, - válaszoltam.

És mentünk, közben csorgott rólunk a veríték. Úgy félúton a vendégeket szállító autóbusz bevárt bennünket.

- Akkor Ön most felszál, - jegyeztem meg félhangosan.

- Nem - mondta határozottan útitársam - ezt az utat is zarándoklatnak tekintem.

Nem firtattam tovább a dolgot, megéreztem, ez számára nem csak út a többi között, ez az otthon, a szülőhelyen megtett méterek. Ennek külön - a kívülálló sohasem értheti meg - jelentősége van, és mentünk tovább. Közben egy kúthoz érkeztünk, Schneider úr kérdezte

- Ez a víz iható?

- Igen, - mondtam egyszerű- séggel.

Megálltunk és Schneider úr egy nagy kortyot húzott az ivóvízből, valahogy másként, mint ahogyan mi kortyolunk egyet a mindennapok során. Igen - gondoltam magamban - ez a Hazai Víz.

Aztán kiértünk a temetőbe és Schneider úr szinte semmit sem mutatva fáradtságából, elmondta a megemlékező beszédét.

Bernát Nándor

Néhány kis hazugság

- Gyere, fiam, ülj le ide mellém, beszélni szeretnék veled bizonyos dolgokról. Elvégre már tizenegy éves vagy. A te korodban már kíváncsi az ember, ezért sok mindent kipróbál. Például amit a nagyobb gyermekektől hall. Tudod, vannak bizonyos szerek, növényi kivonatok, vegyi anyagok, mérgek, amelyek befolyásolják egészségünket, hangulatunkat, tudatunkat. Ingerültséget válthatnak ki, álomba, félálomba merülhetünk. Látásunk, hallásunk megváltozhat, ezeket a szereket összefoglaló néven kábítószereknek nevezzük. És ez az első hazugság. Dehogyan kábítanak! Inkább mérgeznek, károsítják az idegpályákat, a szívünket és a keringési rendszerünket.

A következő hazugság a lány és kemény drogok szétválasztása. Lehet hogy a tudósok laboratóriumában, a kémia törvényei szerint a szerek osztályozhatók, rendszerezhetők. De te ne hallgass arra, aki meg akar kínálni valamilyen porral, tablettával, kapszulával, bélyeggel. Ne hallgass arra, aki azt mondja: - Kóstold meg bátran! Ne légy gyáva! Ez csak lágy drog!

Egy szó, mint száz, nem szabad hinned a lágy drogoknak. Hogy a marihuána, a cannabis, a máktea nem számít. Hogy az alkohol, a koffein, a cigaretta egészségkárosító hatása sokkal nagyobb. Az a hazugság ezekben, hogy az átmenet az egyik narkotikumról a másikra könnyen megy. Sokkal könnyebben, mint hinnéd. Sőt észre sem vehető. Nem beszélve arról, hogy a kezembe adott pornál soha nem lehetsz biztosan abban, hogy anyagot mennyit tartalmaz, milyen koncentrációban. Ha már lenyeled akkor már késő.

És most még egy hazugság következik. A csekély mennyiség, és a jelentős mennyiség. Lehet, hogy a büntető törvénykönyv paragrafusai között bolyongva jelentőséggel bír a kábítószer súlya. Hogy ennyi vagy annyi grammot talál a rendőrség a terjesztőnél. Lehet, hogy a tárgyalóteremben ez fontos. De a te életedben csak az számít, hogy a szenvedély rabja leszel, vagy hétköznapi normális ember. A szerek a hétköznapi emberből végül bűnözőket, morálisan züllött egyéneket faraghatnak.

Az is hazugság, hogy ezek az anyagok serkentik a gondolatokat, az eredeti ötletek, a művészi tehetségek felszínre kerülését, csodálatos élményeket keltenek. Lehet, hogy eleinte színesebbek az álmok. De az ébredés nagyon is sűrű és keserű. Egy híres író mondta, hogy aki egy narkotikumhoz fordul, hogy segítségével gondolkodjék, az hamarosan egyetlen gondolatra sem lesz képes a narkó segítségével nélkül.

Nem kisebb az említettekénél az a hazugság sem, hogy találkozni fogsz egyszer egy drogossal, terjesztővel, árussal. Azt fogják mondani, hogy ne törődj semmivel, ez olyan szer, amely edzi az akaratot, akkor szoksz le róla, amikor csak kedved tartja. Nem igaz! Az anyagok legelőször az akaratodat teszik tönkre.

Most ezen csak csodálkozol, kisfiam. Sokat változol majd a mostani énedhez képest. A

nevető kisiskolásból felnőtt, komoly emberré leszel, emberek jönnek, mennek, de egyszer talán te is így ülsz majd a gyermekeddel szemben és megpróbálsz megóvni őt minden bajtól.

Tóbiásné Elekes Éva

A polgárosodás vidám oldala

Magyarországon, különösen az 1867-es kiegyezés után indult meg a gazdasági fellendülés, illetve az ehhez szorosan kapcsolódó polgárosodás. Eleken 1867-től, de leginkább az itteni vasútvonal 1881-es átadásával beszélhetünk igazán kapitalista fejlődésről. [Az egykori elekiek jelentős része kemény munkával meggazdagodott (sertés, búza)]. A termelt áruikat vasúton már el tudták szállítani a Monarchia bármely részébe, de személyesen is több közelebbi és távolabbi városba is eljutottak. (Legnagyobb élmény Budapest és Bécs lehetett!)

Mivel a világ megnyílt előttük, több rövid, csattanós történettel (adoma) térhettek vissza (az anyagi hasznon kívül) szülőföldjükre, ahol ezeket továbbadták. Szerencsére akadt olyan is, aki ezeket lejegyezte, összegyűjtötte, mint pl. Walthier Ferenc(1883-1941).

Róla most annyit kívánunk elmondani, hogy valószínűleg Eleken neki volt először érettségije, de ő volt az itteni takarékpénztár egykori igazgatója is. Egy leánya még ma is él, mint ahogy unokája is. Az általa magyarul lejegyzett (1940. decembere) 67 adoma közül számunkra azok a legérdekesebb, amelyek valamilyen formában kapcsolatban vannak Elekkel. Mivel az utóbbiakból nagyon kevés található a gyűjteményben, ezért úgy gondoltuk, közöljük azokat.

Ezek az adomák nemcsak humoros voltak miatt számíthatunk a mai olvasók érdeklődésére, hanem azért is mert megismerhető belőlük a feudalizmusból, a kapitalizmusba való átmenet kora. Ezekben a történetekben az elekiek öntudatos polgárként szerepelnek, akik sertésüket a fővárosban adják el, akik megengedhetik maguknak, hogy elmenjenek az Operába, hogy kőbányai kocsmákban várják a berlini és a drezdai kereskedőket. A boldog békeidőket (1867-1914.) felidéző adomákban megjelenő egykori elekiek olyan polgári értékeket testesítenek meg, mint pl.: a tisztesség, hazaszeret, munka, vállalkozó kedv, műveltség.

Először egy orosházi gazda operabeli élményét adjuk közre.

Többször is volt Pesten disznóval. Mindig magyarosan öltözve. Vitézkötés a nadrágon, szilva nagyságú ezüst gomb a mellényen! Így ültek a kőbányai kocsmákban és várták a berlini meg a drezdai kereskedőket, akik akkor Pestre jöttek kövér sertéseket venni. Mindig egész társaság volt ott eleki, csabai, orosházi, vásárhelyi gazdákból.

S. I. gazdag orosházi gazda volt. Sok földje és sok pénze volt. Ő építette Orosházán az első artézi kutat, azóta sem volt nagy tífuszjárvány Orosházán. Az öreg megunta a kőbányai kocsmában nap nap után lesni a német vevőket. Akkoriban épült a Királyi Opera. Nosza, az öreg elment egy este az Operába. Az első sorba vett helyet. Meleg nyári este volt. Nem bírta az öreg a meleget. Hát egyszer csak előadás közben felkelt, levette kabátját, a székre fektette és ráült. Egy jegyszedő nagy csendben odament, az öreg fülébe súgta, hogy nem szabad ám itt levenni a kabátot és ingujjban ülni. Az öreg odamutatott a páholyokban ujj nélküli és mély kivágású ruhákban ülő hölgyekre és azt mondta: - Hát

azoknak szabad? Azután a hiányosan öltözött balerinákra mutatott: - Hát azoknak szabad? Békén hagyták az öreget, ingujjban nézte végig az előadást.
Walthier Ferenc gyűjtése

Rapajkó Tibor

A jó szó gyógyít, életet

Igen sokat olvashattunk, szinte lépésről lépésre követhettük a július 8-án Romániában balesetet szenvedett magyar, pontosabban Békés megyei delegáció tragikus közúti balesetéről. Közöttük volt városunk polgármestere, Kecskeméti János és Hotya Péter, aki életveszélyes sérüléseket szenvedett. Mostmár itthon van, lábadozik Hotya Péter is. Hosszasan mesél a balesetről, a kórházakban töltött időről, viszonylagos gyógyulásáról. Kéri, hogy amennyiben lehetséges, az Eleki Krónikában adjunk helyt szavainak:

- Hálás szívvel köszönöm meg mindenkinek, akik figyelemmel kísérték sorsomat, hogy velem és családommal együttéreztek. Nagy öröm, meghatottság, boldogság volt számomra minden egyes telefonhívás, levél, távirat, üzenet. Mostmár igazán tudom: A jó szó gyógyít! A saját és családom nevében mondom - nevek felsorolása nélkül - hálás köszönetet kivétel nélkül mindenkinek a sok jó szóért, biztatásért, együttérzésért. Mindent, mindent nagyon köszönünk!

Topa Sándorné

A jövő felé fordulva

Eleken húsz éven keresztül - 1973 és 1993 között -, négy énekkart is számon tartottak. Aztán kisebb "csend" következett. A minap Bárdos Lajos:"Lehet zene nélkül élni, de minek...?", mottóval Eleki Énekkarok Találkozóját rendezték meg, a miért megválaszolására törzsük Attila karnagyot kértük.

- A találkozóval kapcsolatban két szegmenst említhetek, egyik: emlékezés arra, hogy a településen egykoron, nem is olyan régen, milyen pezsgő kulturális, "énekkari" élet volt. A másik szempont már a jövő felé mutat, üzenetet hagyni, adni a műfajt kedvelőknek arra, hogy folytassák a munkát. erre egy szimbolikus gesztust is tettünk, Aradi Zsoltnak adtuk a karmesteri pálcát. Zsolt jövőre végez a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola ének-zene, egyházi karnagy szakán. Tehát szakmai, erkölcsi téren biztosítottnak látszik a jövő, de az érdeklődés a kórusmozgalomban való részvételre is optimizmusra adhat okot. Jó énekkar lesz itt még Eleken - mondta egyebek mellett Törzsök Attila.

Bernát Nándor

Köszönet a rendőröknek

Kedves női hang keresett a napokban telefonon. Az iránt érdeklődött, hogy augusztus 2-án lesz-e a városban valamilyen rendezvényünk, ő ugyanis a Világtalálkozón - cukorka árusként - részt vett, és igen kedvezőek a tapasztalatai. Elmondta, hogy bizony igen jó

forgalma volt a három nap alatt, a sok-sok, színes programból azonban nem túl sokat látott - mondja: Hál' Istennek -, szinte állandóak voltak vevői. Kicsit tereferélünk még, mert mint egyik szervezőt, nagyon is érdekel a véleménye. Elismerő szavai - mitagadás? - valóban jól esnek, s mivel nem csak nekem szólnak, ezúton is tolmácsolom a többi szervezőnek, rendezőnek. Örült, hogy sehol nem tapasztalt rendbontást, a felhőtlen kikapcsolódás, jókedv, barátkozás és vidámság, kellemes szórakozás volt tapasztalható. Örülök, hogy ezt tapasztalta, hiszen jószerével ez volt a célunk. S amit a legfontosabbnak tart - mondja - az, hogy nyugodtan hagyta ott éjszakára a sátrát, senki nem bántotta azt! Igaz, kérte is a rendőr "elvtársakat" (következetesen így fogalmaz), hogy legyenek szívesek, figyeljenek már oda az árusok sátraira, portékáira is, ha lehet... De azt már igazán nem is gondolta, hogy ez igaz is lesz, hiszen annyi minden másra is figyelniük kell! Minden nap sértetlenül találta éjszakára itthagytott értékeit, és ő igazán nagyon hálás a rendőr elvtársnak! Sokáig beszélgettünk még, de mondandójának végkicsengése mindannyiszor a rendőr elvtársak elismerése és dicsérete. Köszön mindent nekik. Íme, tolmácsolom szavait.

Topa Sándorné

A víz érintésében

Bármennyire is szép évszak az ősz, a tél és a tavasz, számomra mégis a nyár a legkedvesebb. A perzselő nap okozta kánikulában az ember ugyan kényelmetlenül érzi magát a bőrében, de a vízzel való találkozástól máris felfrissültebbnek érzi magát. Amikor aztán be is megy a vízbe és megmártózkodik, elfeledi a hőségtől érzett fulladozását. A csillámló víz mint egy balzsam, nyalogatja a testét, jólesik felfeküdni a víz felszínére, és hunyorgó szemmel szembenézni az életet sugárzó nappal. A látszólagos semmittevés aztán felszámolja magát, és a mozgás utáni vágy kerül előtérbe. Néhány karcsapás, majd egy kis pihenő újabb karcsapások, rá a pihenő.

Az első napok minimális úszótávolságát a komolyabb méterek, távolságok váltják fel, ezzel lényegében kezdetét veszi a sportolás eme válfaja. Az aktív úzás után az ember ugyan fáradtnak, egy kissé levertnek érzi magát, de ez az állapot csak addig tart, amíg bele nem merül a vízbe, mert akkor mindez elfelejtődik, csak a méterek, a mérhetetlen távolság a fontos. Az ember az egész nyár folyamán ebben a félig kábulatbeli, de jóleső érzésvilágban él, és úgy véli, hogy ez az állapot az idő végezetéig tart. Csupán az ősz kezdetén érzi, hogy ezt a folyamatot is hamarosan utoléri a vég. A remény, a jövő nyár reménye akkor is tovább él, a víz érintése előrevetődik.

Bernát Nándor

A gép nem téved(ett)

Hiába, előbb-utóbb mindenki rájön arra a száraz tényre, hogy az életben nincsenek csodák, sőt amerikai nagybácsi sem létezik. Így a gyors és eredményes meggazdagodás egyetlen esélye a szerencsejátékokban keresendő és alkalmanként találandó. E téma feltérképezésére kértük fel Bakos Lászlót, a Budapesti Szerencsejáték Rt. eleki

kirendeltségének vezetőjét.

Milyennek ítéli meg a település szerencsejáték-kínálatát?

- Az évtized elejétől foglalkozunk szerencsejáték forgalmazással. Kezdetben a hagyományos lottót árusítottuk. Az idő folyamán aztán kiszélesedett a kínálatunk, ma már a Szerencsejáték Rt. valamennyi terméke megtalálható nálunk. A játékokat korszerű műholdas online-rendszerrel bonyolítjuk le.

- És milyen a lakosság érdeklődése?

- Az országos átlagnak megfelelő, vagyis minden második lakos lottózik, az ötös lottó a legnépszerűbb, ezt annyian játszik, mint a többi játékot összesen. A kemény magot mintegy négyszázan képezik. Természetesen a nagyobb nyeremény alappal egyenesen nő az érdeklődés is.

- Az elekiek hogyan állnak a szerencsével?

- Változó módon, a legjobb eredményt a 4, illetve a 3+1 találat jelentette. A legcsinosabb összeg félmillió forint volt.

- A szerencsét próbálók kikérik-e az ön véleményét, vagy bíznak saját magukban.

- Kevés kivételtől eltekintve az emberek inkább saját magukban bíznak.

- Melyik érdekesebb történetet osztaná meg az olvasóval?

- Hirtelenjében kettő jut az eszembe. Egy alkalommal az egyik fiatalember a Kenő szervényre 70 forintot szánt, de hibázott és a 140 forintos rublikába ikszelt. Én azt ajánlottam, hogy próbálja meg így, hátha sikerül dupla összeget nyernie. Először visszakozott, de végül mégis csak engedett. Utólag természetesen nem bánta a rábeszélést, mert negyven egynéhányezer forintot nyert. A másik eset: Egy lottózó azzal jött hozzám, hogy 3 találata van, szelvényen számítógépes ellenőrzésénél derült ki, tévedett. Négy találata volt. A gép nem téved(ett).

Bernát Nándor

Mócz Mihály, az eleki követ

Egy sportág szentélyében, világhírű csapatok ellen játszani magasztos érzés lehet, és csak kevesek életében adódik ilyen lehetőség. A mindössze 15 éves eleki Mócz Mihály e kevesek közé tartozik. Mint a labdarúgó berkekben köztudott, a békéscsabai Előre U-14-es korosztályú csapata a spanyolországi Bilbaóban képviselte a magyar színeket, és a végtelenül erős mezőnyben a 8. helyet szerezte meg. Misivel beszélgettem el.

- Hogyan kerültél Békéscsabára?

- Egy hazai mérkőzésünk után kerestek meg a békéscsabai labdarúgó szakemberek, elbeszélgettünk, aminek az lett az eredménye, hogy az általános iskola hetedik osztálya után a megyeszékhelyre, a Madách Általános Iskolába kerültem, ahol a focira nagy hangsúlyt fektetnek. Az edzőm Szokolay Sándor lett, akitől nagyon sokat tanultam.

- Elsősorban miben fejlődöttél?

- Gyorsaságban, erőnlétben és természetesen taktikában.

- Jó csapatban játszol...

- Igen, bejártuk az országot, számos tornán nagyszerű eredményt értünk el. Aztán Romániában, Németországban és most Spanyolországban is letettük a névjegyünket.

- Milyen poszton játszol?

- Középhátvédként szerepelek, ezt a posztot az edzőm ajánlotta és most már én is magaménak vallom.
- A csapattársaid befogadtak maguk közé?
- Teljes egészében.
- A labdarúgók közül kit kedvelsz?
- Telek András és a most már visszavonult Ronald Koeman játékát mindig is megkülönböztetett figyelemmel kísértem
- Elballagtál az általános iskolától...
- Igen, ősztől a békéscsabai Trefort Ágoston Elektrotechnikai Szakközépiskolában folytatom tovább a tanulmányaimat.
- Köszönöm szépen a beszélgetést, sok sikert kívánok a továbbiakban is.
- Köszönöm szépen.

Bernát Nándor

Kutya egy történet

Színhely a Kétegyházi úti buszmegálló. Árnyékban is harminc fok, bizakodva lessük a busz megjelenését. Egy idős néni jön át az úttesten, boldogan fedezi fel az ülőhelyet az egyetlen padon. A maradék helyen két kopaszra nyírt legényke és egy zsenge korú leányzó ül.

Előttük a földön óriás kutya hever, de valóban akkora, mint ha elefánttal keresztezték volna. Hosszú, vörös szőrt és szájkosarat visel.

A néni, úgy gondolván, hogy nem kell félnie sem a kutyától, sem az ifjaktól, - Szabad? - kérdezte, és lehuppant a padra. Sőt még csevegni is próbált a kutyatulajdonosokkal. Kíváncsi volt rá, hogy miért tartanak ekkora kutyát.

- Ugyan, milyen fajta kutya ez? - kezdte a beszélgetést. Ilyen hatalmasat még soha nem láttam.

Az egyik kopasz az orra alatt elmormogott egy számomra ismeretlen kutyafajtát. A válasz alapján nem kellett volna folytatnia ezt az erőltetett barátkozást, ő azonban makacsul tovább játszott a kedves, idős néni szerepét.

- És mit eszik ez a hatalmas jószág?

- Naponta megeszik két ilyen kíváncsi öregasszony, mint maga!- hangzott a válasz.

Ezek után láttam, hogy a néni már alig várja a busz érkezését. Távozóban aztán vissza szólt:- Úgy tűnik, ma már nem lesz belőlem kutyaeledel.

Tóbiásné Elekes Éva